

Απάντηση στο άρθρο του Θ. Λουκάκη «Πολυτεχνίτες και ερημοσπίτες»

του Κλ. Α. Νικολαΐδη

Ο κ. Θ. Λουκάκης, καθηγητής στο τμήμα Ναυπηγών-Μηχανολόγων του Ε.Μ.Π., δημοσίευσε στον Πυρφόρο (τεύχος 4) άρθρο με τίτλο «Πολυτεχνίτες και ερημοσπίτες» όπου, με ύφος και περιεχόμενο που είναι έξω από τα όρια της ακαδημαϊκής ευπρέπειας, λοιδορεί κάποιους «νέους» καθηγητές του Ε.Μ.Π. ενώ ταυτόχρονα κάνει και τον εργατοπατέρα. Προφανώς ο δημοσίως συχνά αποπειρανούμενος συναδέλφος αισθάνθηκε την ανάγκη να αυξήσει τον αριθμό των δημοσιεύσεών του με κάτι που θα προκαλούσε μεγαλύτερο ενδιαφέρον από τις ερευνητικές εργασίες του.

Ένας από εκείνους που ο κ. Λουκάκης προσβάλλει και βιάζεται δια του άρθρου του είναι και ο υπογρανόμενος. Υπό άλλες συνθήκες δεν θα έδινα σημασία διότι τα Πανεπιστημιακά περιοδικά δεν πρέπει να υποβαθμίζονται με προσωπικές αντιπαράθεσεις, ακόμη και όταν εμφανίζονται τέτοιες προκλήσεις. Όμως, δυστυχώς δεν είναι μεμονωμένο περιστατικό. Προσπίπτει σε ένα συκοφαντικό γράφημα στο ΒΗΜΑ (11/10/92), όπου οι κ.κ. Λουκάκης και Μαρκάτος ονομάζονται ως οι πληροφοροδιοδότες*, καθώς και σε πολλές πονηράδες που ενεργούνται

επί χρόνια με οργανωμένο τρόπο εναντίον καθηγητών του Γενικού Τμήματος. Έτσι, η παρούσα απάντηση ήταν για μένα αναγκαστική.

Καταπαίνεται λοιπόν ο κ. Λουκάκης με ορισμένους συναδέλφους του. Δεν έχω καμιά αμφιβολία ότι τούτο το έκανε μετά από μία προσεκτική και σοβαρή αξιολόγηση από κάθε άποψη όλων των μελών του Πολυτεχνείου. Και ότι, επί πλέον, γνώμονάς του είναι η πολυπόθητη αναβάθμιση της Ελληνικής επιστήμης και τεχνολογίας προς κατευθύνσεις που εκείνος ασφαλώς γνωρίζει πολύ καλά (*Άλλωστε, μας μίλησε και για computers!). Διότι πώς αλλιώς να εξηγηθούν η λαϊκίστικη θημοσοφία του, (κ. Πρώτατη προσοχή!), και τα φτηνά σχόλια εναντίον καθηγητών του Γενικού Τμήματος που τυγχάνουν να είναι και σύγχος κάποιων μη προκατειμένων συνδικαλιστών και συνεργατών τους;

Στη δική μου περίπτωση, ο κ. Λουκάκης μειώνει και χλευάζει το πρόσωπό μου με κρεσέντο την εξής φράση: «Οποίος εξευτελισμός της έννοιας του καθηγητού ΑΕΙ ως δημοσίου λειτουργού!». Και αυτό γιατί; Διότι όντας ερευνητής και διευθυντής του Κέντρου Θεωρητικής και Φυσικής Χημείας του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών

όταν εκλέχθηκα καθηγητής στο Γενικό Τμήμα, έχω υποστηρίξει ότι όσον αφορά το Δημόσιο, η απαιτούμενη άδεια κατοχής Β' θέσης αφορά την χρονικά πρώτη θέση, και αυτή είναι του ΕΙΕ (όπως άλλωστε έχει γνωστοποιηθεί στο ΕΜΠ και από την κρατική αρχή). Εξ άλλου, η άλλη μου απασχόληση είναι σε ερευνητικό κέντρο (!) πλάι στο campus του Ζωγράφου, (πιο κοντά από την οδό Πατησίων), και όχι σε φροντιστήριο ή σε ιδιωτική εταιρεία ή σε τούρακο ίδρυμα, και ούτε χάνω τον καιρό μου ως μισθιατός αθροογράφος πολιτικής εφημερίδας**. Αλλά βέβαια, οι λόγοι που η άδεια δεν δόθηκε από το Ίδρυμα (διάβαζε, από ορισμένους που παρουσιάζουν τις συνελύσεις προς ιδιον όφελος ή προς εξυπηρέτηση της πελατείας) είναι άσχετοι με την ουσία του θέματος ή με το «καλό του Πολυτεχνείου».

Τελειώνω με την ευχή οι άγιες ημέρες που έρχονται (Δεκέμβριος 1992), να καταφέρουν να διώξουν από όλους μας κάθε ίχνος απερισκεψίας και μικρότητας

Βοστώνη 4/12/92

Κλ. Α. Νικολαΐδης

Καθηγητής στο Γενικό Τμήμα, ΕΜΠ

Απάντηση του Πρώτανη του ΕΜΠ:

Αθήνα 11/12/92

Με αφορμή τη δημοσίευση της 4-12-1992 επιστολής του κ. Κλεάνθη Α. Νικολαΐδη και επειδή στην τελευταία παράγραφο αναφέρονται οι Πρωτανικές Αρχές, αισθανόμεθα την υποχρέωση να διευκρινίσουμε τα εξής:

1. Ο κος Κλεάνθης Νικολαΐδης έχει ήδη κληθεί από το ΕΜΠ να παράσχει εξηγήσεις αναφορικά με την απασχόλησή του σε εργασιακή θέση εκτός Ε.Μ.Π, στην οποία εργάζεται επ' αμοιβή χωρίς την συναίνεση του ΕΜΠ και την κατά νόμο άδεια προς τούτο, καθώς

και για τη μη εκ μέρους του υποβολή των απαραίτητων κατά τον Νόμο δηλώσεων γνωστοποίησης της κατοχής των δύο θέσεων και των αποδοχών του, δεδομένου ότι έχει σχετικά θετική θέμα παραπομπής του στην κατά Νόμο Πειθαρχική διαδικασία.

(*) Το άρθρο του ΒΗΜΑΤΟΣ γράφει «Ο κ. Νικολαΐδης είναι διευθυντής του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών και δηλώνει μάλιστα τη θέση του στο Πολυτεχνείο ως Β' θέσης. Νομικοί κύκλοι υποστηρίζουν ότι αυτό δεν είναι παράνομο. Οι αρμόδιοι του Πολυτεχνείου όμως επισημαίνουν ότι «αυτά είναι απαράδεκτα πράγματα» και καταλογίζουν στον κ. Νικολαΐδη ότι «όταν ανέλαβε τα καθήκοντά του στο ΕΜΠ απέκρυψε την δεύτερη θέση». Έτσι εμφανίζομαι να έχω δολίως εξαπατήσει κατά τον διορισμό μου το ΕΜΠ (Διοίκηση και υπηρεσίες). Ξέχασαν όμως «οι αρμόδιοι του Πολυτεχνείου» ότι υπάρχει η υπεύθυνη δήλωσή μου προς το ΕΜΠ όπου αναφέρεται ρητά η κατοχή της θέσης μου στο ΕΙΕ. Ο αναγνώστης ας βγάλει το συμπέρασμά του.

(**) Όντας αυτή την εποχή στο ΜΙΤ των ΗΠΑ, έμαθα για το ερευνητικό έργο του κ. Λουκάκη και για τις επιδόσεις του στην επιστήμη που θεραπεύει, ώστε να καταλάβω πώς αυτές συμβιβάζονται με το χρόνο που έχει ξοδέψει και ξοδεύει άλλοι ένεκα της πολιτισμοσύνης του (Βλέπε αυτοβιογραφία του στα άμππολα άρθρα του στις εφημερίδες). Το συμπέρασμα μου θύμωσε την Κινέζικη παροιμία: «Όταν κάποιος δείχνει πολλά, σκέφτονται να κρύβει».

Δεδομένου ότι αντί απαντήσεως, την οποία μέχρι σήμερα δεν έχει δώσει, προέβη στην αποστολή της πιο πάνω επιστολής του, όπου ούτε λίγο ούτε πολύ εκθέτει, ότι ο άλλος εργοδότης του, του έχει δώσει άδεια να εργάζεται και στο ΕΜΠ, το οποίο θεωρεί ως δεύτερη θέση, οι Πρυτανικές Αρχές του ΕΜΠ είναι υποχρεωμένες να δηλώσουν ότι οι σχέσεις του κ. Νικολαΐδη με άλλους εργοδότες, δεν ενδιαφέρουν το ΕΜΠ, το οποίο δεν επιθυμεί να ανέχεται στους κόλπους του στελέχη που απασχολούνται κατά πρώτον άλλου και δευτερευόντως στο ίδιο, διότι θεωρεί ότι τούτο δεν είναι προς όφελος της εκπαίδευσης των φοιτητών του και του επιστημονικού του επιπέδου ως Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος. Δεδομένου δε ότι η χορήγηση άδειας κατοχής δεύτερης θέσης καθορίζεται από τον Νόμο ως κατ' εξαίρεση απόφαση, η Διοίκηση του Ιδρύματος διατηρεί το δικαίωμα αλλά και την υποχρέωση να αποβάλει από το δυναμικό του τα στελέχη, που θεωρεί και αποδεικνύονται σύμφωνα με τον Νόμο, ακατάλληλα και ανεπαρκή προς εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Τούτο διότι το Ε.Μ.Π. δεν είναι ιδιοκτησία κανενός ώστε να μπορεί να

παρέχονται από αυτό κατ' ιδίαν διευκολύνσεις.

2. Είναι επίσης χαρακτηριστικό ότι ο κ. Νικολαΐδης υπονοεί στην επιστολή του μόνο την «κανονική εκπλήρωση των εκπαιδευτικών του καθηκόντων» και με αυτό θα εννοεί τις λίγες δεκάδες ώρες το χρόνο κατά τις οποίες διδάσκει από έδρας ένα προπτυχιακό μάθημα έναντι αμοιβής αρκετών εκατομμυρίων! Τίποτε δεν αναφέρει για τον αριθμό των διπλωματικών εργασιών και τον αριθμό των επιχορηγούμενων ερευνητικών προγραμμάτων των οποίων είναι επιστημονικός υπεύθυνος και τον αριθμό των επιτροπών του Ιδρυμάτος στις οποίες είναι μέλος! Αν η συμμετοχή του στα προαναφερθέντα είναι ανύπαρκτη, πώς μπορεί να αισθάνεται καθηγητής του Ε.Μ.Π.;

3. Ειλικρινά, δεν αντιλαμβανόμαστε το νόημα της τελευταίας παραγράφου της επιστολής του κ. Νικολαΐδη. Όπως κατανοεί ο οποιοσδήποτε, η Πρυτανεία δεν έχει ιδιοτελείς σκοπούς. Τυχόν παράκαμψη της Πρυτανείας από τους θεσπισμένους κανόνες του Ιδρυμάτος προς εξυπηρέτηση κατ' ιδίαν ατόμων θα έδινε στον καθένα το δικαίωμα να κατηγορηθεί το Ε.Μ.Π. για ι-

διοτέλεια, τη στιγμή μάλιστα που αυτό ήδη γίνεται από τον κ. Νικολαΐδη χωρίς να συντρέχει κανείς λόγος και ακριβώς επειδή η Πρυτανεία εφαρμόζει το Νομο χωρίς παρακάμψεις.

Οι παρούσες πρυτανικές αρχές όπως και κάθε άλλες πρυτανικές αρχές του Ιδρυμάτος, έχουν αποδείξει ότι όχι μόνο σέβονται την ακαδημαϊκή ελευθερία και βούληση των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας αλλά και μάχονται για την κατοχύρωση αυτών των αξιών χωρίς τις οποίες ένα Πανεπιστήμιο δεν μπορεί να επιβιώσει. Δεν το έχει αντιληφθεί ο κ. Νικολαΐδης; Αν όχι, μήπως η παρουσία του στον ακαδημαϊκό χώρο ήταν τόσο πενιχρή που δεν μπόρεσε να το αντιληφθεί;

Κλείνοντας, θέλω να τονίσω πως είναι κρίμα να απασχολούνται οι σελίδες του περιοδικού με θέματα που εμπύπτουν στις αρμοδιότητες των ακαδημαϊκών οργάνων και που σίγουρα δεν θα έπρεπε να αποτελούν αντικείμενο της γενικότερης παρουσίας ενός Α.Ε.Ι. στην κοινωνία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΑΤΟΣ
Πρύτανης Ε.Μ.Π.